

Ks. PRZEMYSŁAW GŁUSZEK*

ZNACZENIE KOMUNII ŚWIĘTEJ
ORAZ ADORACJI NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU
W KSZTAŁTOWANIU POSTAW
W EUCHARYSTYCZNYM RUCHU MŁODYCH

THE IMPORTANCE OF THE HOLY COMMUNION
AND ADORATION OF THE BLESSED SACRAMENT
IN SHAPING ATTITUDES IN THE EUCHARISTIC YOUTH MOVEMENT

Abstract: Receiving the sacrament of the Eucharist, especially for the first time in life, is an important moment for the entire family of the Church. It is then we experience a meeting with God who offered himself to human being for his salvation. This sacramental meeting requires proper preparation, especially in the consumerist experiencing of the First Holy Communion that is prevailing today. Formation groups with specific charisms help to prepare well and to experience the sacraments themselves. With regard to the sacrament of the Eucharist, an important role is played by the Eucharistic Youth Movement, which helps to experience the Eucharist more deeply, and draws attention to the essence of adoration of Jesus in the Blessed Sacrament. This, in turn, helps to shape specific attitudes, thanks to which the eucharistic spiritual life is being deepened.

Keywords: the Eucharist, the Blessed Sacrament, adoration, sacraments, testimony, formation, apostleship.

* Ks. Przemysław Stanisław Głuszek – kapłan diecezji legnickiej, doktorant Katedry Duchowości Kapłańskiej i Życia Konsekwowanego Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu, e-mail: sudety1@vp.pl.

Pierwsza Komunia Święta jest dla dziecka i jego rodziców dobrą okazją do głębszego kultywowania miłości Boga do człowieka. To właśnie przez sakrament Eucharystii Stwórcza ofiaruje człowiekowi swojego Syna, który staje się pokarmem dla ludzkości już tutaj, w wymiarze życia doczesnego. To wydarzenie jest również okazją do indywidualnego pogłębienia w sobie życia duchowego. W tym odkrywaniu wiary pomagają grupy formacyjne.

W przeżywaniu pierwszej Komunii Świętej i doświadczeniu duchowości adoracyjnej szczególną rolę ogrywa Eucharystyczny Ruch Młodych. Opierając się o przykład tej wspólnoty, określimy, jakie znaczenie ma adoracja Najświętszego Sakramentu w kształtowaniu postaw jej członków.

1. DOŚWIADCZENIE PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIĘTEJ W ŻYCIU DZIECKA

Pierwsza Komunia Święta jest bardzo ważnym etapem na drodze duchowego rozwoju, którego dziecko doświadcza. Ten dzień powinien posiadać przede wszystkim wymiar duchowy, bez niego bowiem cały sens przyjęcia Komunii Świętej traci na swojej wartości. Dlatego należy zwrócić uwagę na dobre przygotowanie dziecka do tak wielkiego wydarzenia.

Właściwe przygotowanie ma pomóc dziecku w późniejszym pogłębianiu życia chrześcijańskiego, w autentycznym pójściu za Chrystusem oraz włączeniu się we wspólnotę, która słucha słowa Bożego, żyje wiarą, celebrytuje ją i o niej świadczy¹. Dlatego zadaniem rodziców jest pomoc w odkrywaniu przez dzieci, jak wielką wagę ma pierwsze spotkanie z Chrystusem Eucharystycznym. Jednym ze środków pomocowych, z których rodzice powinni korzystać, jest własne świadectwo życia chrześcijańskiego. Wynika ono z obowiązku, do którego rodzice zobowiązują się, prosząc o sakrament chrztu świętego dla swojego dziecka:

Droży rodzice, prosząc o chrzest dla waszego dziecka, przyjmujecie na siebie obowiązek wychowania go w wierze, aby zachowując Boże przykazania, miłowała Boga i bliźniego, jak nas nauczył Jezus Chrystus. Czy jesteście świadomi tego obowiązku?²

Towarzystwo rodzica poprzez świadectwo życia chrześcijańskiego jest bardzo istotnym elementem przeżywania samej uroczystości przyjęcia Jezusa Eucharystycznego. Dziecko, które widzi modlących się rodziców i jest przez nich uczone modlitwy, uczy się również nowej relacji. Nie będzie ono traktowało modlitwy,

¹ Por. S. ARASZCZUK. *Pierwsza Komunia Święta w rodzinie katolickiej*. Legnica 2021 s. 103.

² KONFERENCJA EPISKOPATU POLSKI. *Obrzędy chrztu dzieci dostosowane do zwyczajów diecezji polskich*. Katowice 2020 s. 58 p. 77.

a później Eucharystii jako przymusu, ale jako radosne spotkanie z kochającym Bogiem, dawcą życia.

Kształtowanie dojrzałej postawy wobec Eucharystii i życia duchowego uświadamia dziecku, że przyjmując Jezusa Chrystusa, staje się ono świadkiem wielkiego cudu, przez co budzi się w nim poczucie *sacrum*. Natomiast doświadczenie *sacrum* pomaga w budowaniu więzi między dzieckiem a rzeczywiście obecnym Jezusem Chrystusem, który staje się jego przyjacielem. W tej niezwykłej relacji zostaje potwierdzona godność, którą został obdarzony każdy człowiek, a która przypomina nam o tym, że każdy z nas jest ukochanym dzieckiem Boga. Tak jak kochająca matka karmi swoje dziecko własnym pokarmem, tak kochający Bóg karmi człowieka samym sobą. Dając człowiekowi siebie, ofiaruje to, co jest najlepsze i najzdrowsze. I tak jak najzdrowszym pokarmem dla niemowlęcia jest mleko matki, tak najlepszym pokarmem duchowym dla człowieka, niezależnie od wieku i etapu jego życia, jest Bóg: karmienie się Jego obecnością, miłością oraz prawdą.

Dlatego nie można powiedzieć, że przyjęcie sakramentu Eucharystii jest rzeczą mało istotną. Przeciwnie, to wydarzenie odgrywa ogromną rolę w życiu duchowym dziecka. I z tego powodu obowiązkowo należy przeprowadzić mądre i odpowiedzialne przygotowanie do życia sakramentalnego, zarówno dla dziecka, jak i jego rodziców.

Wagę dotyczącą odpowiedzialnego i mądrego przeżywania tej uroczystości zauważono już na początku XX w. Wówczas z inicjatywy kard. Augusta Hlonda 25 i 26 czerwca 1927 r w Inowrocławiu odbył się I Zjazd Eucharystyczny w Polsce, w czasie którego padły takie słowa:

Od tego pierwszego spotkania się duszy dziecięcej z dobrym Jezusem tyle zależy! A po I Komunii Świętej należy dalej pracować nad tym, by dziecko zapragnęło często, często łączyć się z Jezusem³.

Jest to szczególnie istotne w odniesieniu do współczesnego przeżywania uroczystości eucharystycznej przez dziecko. W obecnej rzeczywistości, na tle społecznym i kulturowym, jesteśmy przyzwyczajeni do konsumpcyjnego przeżywania uroczystości Komunii Świętej. Oczywiście, zrozumiałe jest pragnienie ofiarowania dziecku daru materialnego. Jednak prezenty nie mogą przesłonić prawdziwego sensu wydarzenia, w którym dziecko bierze udział. Trzeba pamiętać, że nie dadzą one życia wiecznego ani prawdziwej radości, która ma płynąć z faktu przyjęcia Jezusa Chrystusa. Wszelkie dobra materialne (rower, komputer czy zegarek) nie są w tym dniu najważniejsze. Najważniejszy jest Chrystus w Komunii Świętej i właśnie tę prawdę należy tłumaczyć dzieciom.

Najpiękniejszym prezentem, jaki rodzice mogą ofiarować dzieciom w dniu ich pierwszej Komunii Świętej, jest przyjęcie w ich intencji ciała Chrystusa Pana.

³ A. HLOND. *Odczyt wygłoszony na Kongresie Eucharystycznym w Inowrocławiu (25.06.1927)*.

Właśnie wtedy rodzice dają szczerze świadectwo życia sakramentalnego, które ma wpływ na ich osobiste doświadczenie duchowe. Sam Jezus podkreślał, że nie to, co ziemskie, a to, co duchowe, daje życie wieczne:

Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych (Mt 4,4b).

Wobec konsumpcyjnego podejścia do uroczystości Komunii Świętej, z którym współcześnie się spotykamy, właściwe przygotowanie dziecka jest nie tylko okazją do umocnienia w dobru dziecka i jego rodziców. Nabiera ono sensu misyjnego, w którym nie może zabraknąć głoszenia kerygmatu. Widzialne znaki, a więc udekorowany kościół, ładna sukienka, komunijny garnitur, mają być odzwierciedleniem wewnętrznego przygotowania na łaskę przeżywania Bożych tajemnic w swoim życiu. Podobnie jest z uroczystym obiadem po Eucharystii. Jak Jezus gromadzi nas przy swoim stole, tak dziecko z rodziną zasiada do posiłku, aby wspólnie cieszyć się z rozpoczęcia nowego etapu życia. Ważne jest zatem, aby w tym dniu zatroszczyć się o dobre przygotowanie przyjęcia. Wspólny posiłek w towarzystwie zaproszonych gości poprzedzony modlitwą jest jednocześnie zaproszeniem Pana Jezusa do tego stołu oraz do nowego etapu w życiu dziecka.

Takie przeżywanie uroczystości przyjęcia Komunii Świętej jest rzeczywistym budzeniem pragnienia życia z Chrystusem. Późniejsza troska i kontrola życia sakramentalnego pomaga w pogłębieniu relacji z Jezusem. Przyjęcie Komunii Świętej jest jednocześnie zadaniem na dalsze lata życia dziecka oraz rodziców. Zadanie to polega na tym, aby nauczyć dziecko życia eucharystycznego nie tylko od czasu do czasu, ale za każdym razem, kiedy uczestniczy ono w Mszy św. Dzięki temu dziecko nie tylko stara się w pełni uczestniczyć w Eucharystii, ale również poznaje różne formy spotkań z Chrystusem. Jedną z takich form jest doświadczenie duchowości adoracyjnej, dzięki której dziecko ma szansę na pogłębienie relacji z Bogiem.

2. CHARAKTERYSTYKA DUCHOWOŚCI ADORACYJNEJ

Aby dobrze zrozumieć, na czym polega duchowość adoracyjna, najpierw należy odpowiedzieć na pytanie, czym w ogóle jest adoracja Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Definiując w sposób bardzo ogólny, adoracją nazywamy trwanie przed Jezusem Chrystusem. Ten właśnie Chrystus jest w sposób realny obecny w widzialnej postaci białego chleba.

Adoracja jest szczególną formą kultu eucharystycznego, w trakcie której możemy spotkać się z tajemnicą dobrowolnego wyniszczenia Chrystusa na krzyżu – miłego Ojcu i uwielbionego w zmartwychwstaniu. Trwając na modlitwie przed Jezusem Eucharystycznym, mamy okazję do okazania naszej wdzięczności za tę ukrzyżowaną miłość, a także za dobrowolne oddanie się człowiekowi. Ze względu

na ścisłą łączność z sakramentem Eucharystii adoracja jest pierwszym aktem cnoty religijności. Adorować Chrystusa oznacza uznać Go za Boga, Stwórcę i Zbawiciela, za Pana i Mistrza wszystkiego, co istnieje, za nieskończoną i miłosierną Miłość⁴. Adoracja Najświętszego Sakramentu umożliwia ludziom stawanie przed obliczem Boga, który zawsze czeka na nas we wszystkich świątyniach świata:

Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię (Mt 11,28).

W kontekście takiej definicji adoracji Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie możemy odnieść się do jej konkretnego obrazu. Zadaniem tej formy pobożności eucharystycznej jest prowadzenie ludzi do zjednoczenia z Miłością, a więc z Bogiem. Im bardziej zbliżamy się do Boga, tym bardziej wchodzimy w relację stworzenia do Stwórcy, który aktywnie bierze udział w naszym życiu. Owoce tej relacji są widoczne w naszej codzienności, wobec konkretnych problemów, z którymi trzeba nam się mierzyć. Owocami spotkania z Jezusem Eucharystycznym są: głęboki pokój wewnętrzny, radość, zaufanie – zaufanie do Boga i do własnego życia, zaufanie do bliźnich. Dzięki tym postawom możemy odkryć, że nasze życie może być dużo piękniejsze, jeśli znajdziemy czas dla Boga, tak jak Bóg ma go zawsze dla nas. W konsekwencji adoracja Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie może doprowadzić nas do integracji wiary z życiem codziennym⁵.

Określenie możliwości takiego działania jest tutaj bardzo kluczowe, ponieważ trzeba brać pod uwagę czynnik ludzki. Relacja zawsze wymaga zaangażowania każdej ze stron. Dlatego od nas zależy, czy w naszym życiu będziemy troszczyli się o relację z Bogiem. To człowiek decyduje, czy znajdzie czas, aby chociaż na chwilę odejść od codziennych obowiązków, by znaleźć sens życia w Jezusie. Jeśli nie będziemy mieli czasu na osobiste spotkanie z Bogiem, to nie zbudujemy z Nim żadnej relacji, a nasze życie duchowe stanie się jedynie wypełnieniem obrządku religijnego. Trwanie podczas adoracji uczy nas innego spojrzenia na samą wiarę. Widzimy w niej nie tylko przekaz tradycji i obowiązków z nią związanych. Dzięki szczeremu przeżywaniu adoracji pozwalamy na to, aby Bóg przemieniał nasze serca i był bliżej nas.

Istotna jest również postawa spotykana najczęściej podczas adoracji Pana Jezusa. Klęcząc, wyrażamy najwyższy hołd należny Bogu. Co więcej, klęcząc, uznajemy, że wszystko, czym jesteśmy, pochodzi od Niego samego⁶. Ludzkie uniesienie i uznanie swoich słabości (nie mylmy z samopotępieniem) pomaga nam bardziej otworzyć się na miłość Boga do człowieka, a przez to na doświadczenie głębszej relacji pomiędzy Stwórcą a stworzeniem. Dlatego troska o życie duchowe w świetle

⁴ Por. *Katechizm Kościoła Katolickiego*. Poznań 2002 [dalej: KKK] p. 2096.

⁵ Por. KKK 2114.

⁶ Por. J. SZCZYPTA. *Dlaczego klęczę przed Bogiem*. Sandomierz 2010 s. 18.

eucharystycznym jest tak ważnym aspektem chrześcijaństwa. Słuszne są zatem słowa zawarte w *Katechizmie Kościoła Katolickiego*:

Adoracja jest zasadniczą postawą człowieka, który uznaje się za stworzenie przed swoim Stwórcą. Wysławia wielkość Pana, który nas stworzył [por. Ps 95,1-6], oraz wszechmoc Zbawiciela, który wyzwala nas od zła⁷.

Istotne jest, aby życie duchowe było rozwijane w strukturach konkretnej grupy formacyjnej. Tą, która w swoim charyzmacie ma krzewienie miłości do Eucharystii i adoracji Jezusa w Najświętszym Sakramencie jest Eucharystyczny Ruch Młodych (dalej: ERM). Dlatego na przykładzie tej wspólnoty poznamy praktyczny wymiar formacji, która na pierwszym miejscu akcentuje kontakt z Bogiem poprzez Eucharystię i adorację.

3. FORMACJA ADORACYJNA W EUCHARYSTYCZNYM RUCHU MŁODYCH

Zanim skupimy się na samym sposobie formacji w ERM, należy powiedzieć, czym w ogóle jest wskazana grupa parafialna. Trzeba również zwrócić uwagę na to, dlaczego dana wspólnota została powołana do istnienia. Charakteryzując bardzo ogólnie, czym jest ERM, możemy nazwać tę grupę apostołstwem modlitwy. Już sama nazwa wskazuje na konkretną formę posługiwania. Apostołówanie zwraca naszą uwagę na głoszenie, a modlitwa jest sposobem, którym członkowie tej wspólnoty się posługują. Precyzując, możemy określić ERM jako wspólnotę głoszącą Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Ponieważ wszelkie działania Kościoła są odpowiedzią Ducha Świętego na znaki czasu, również powstanie wspólnoty eucharystycznej ma swoje uzasadnienie.

Stowarzyszenie to zostało założone we Francji, w drugiej połowie XIX w., w jezuickim seminarium, gdzie młodzi klerycy zapragnęli żyć Eucharystią i odkrywać wartość codziennej ofiary, która została dokonana przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie. Od nich zaczęło się propagowanie trwałego życia Eucharystią. Pierwsze dzieci przystąpiły do tego ruchu w 1865 r., wśród nich była św. Teresa z Lisieux. Ważny aspekt dotyczący Eucharystii został dostrzeżony podczas Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego w Lourdes w 1914 r. Wtedy zauważono potrzebę powołania organizacji odznaczającej się charyzmatem eucharystycznym, która będzie skupiała dzieci oraz młodzież. Dzięki tym wspólnotom chciano umożliwić ludziom jak najwcześniejsze korzystanie z życia sakramentalnego. Tak zaczęły powstawać pierwsze grupy pod nazwą Liga Eucharystyczna oraz Dziecięca Krucjata Modlitwy. W tym właśnie duchu powstała pierwsza Krucjata Eucharystyczna w Bordeaux, założona 13 listopada 1915 r. przez o. Alberta

⁷ KKK 2628.

Bessièresa SJ i Geneviève Boselli, zakonnicę z Sainte Clotilde. Oczywiście, działalność i rozwój ERM był uzależniony od sytuacji politycznej i społecznej.

Należy pokrótce zwrócić uwagę na tworzenie się krucjat eucharystycznych na terenie Polski. Początki działalności eucharystycznej w odrodzonym kraju zawdzięczamy św. Urszuli Ledóchowskiej, ówczesnej przełożonej Zgromadzenia Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego. To za jej sprawą nastąpił rozwój duchowości eucharystycznej w odrodzonej Polsce. Jej paschalny zapał apostołski doprowadził do założenia koła Krucjaty Eucharystycznej w Pniewach koło Poznania. Kolejnymi były krucjaty w Łodzi, Warszawie i Szymanowie⁸. Jej działalność znalazła szczególne zainteresowanie wśród dzieci, do których też była skierowana. Rozwój wspólnot został zatrzymany przez wybuch II wojny światowej i dopiero w 1985 r., z racji przygotowań do Drugiego Kongresu Eucharystycznego, za zgodą bp. Zbigniewa Fortuniaka, podjęto próby ponownego rozkrzewienia duchowości eucharystycznej. Wtedy również przyjęto nazwę Eucharystyczny Ruch Młodych.

Wspólnota ERM w swoich założeniach i działaniach skupia uwagę na przylgnięciu i głębszym przeżywaniu przyjmowanych sakramentów. Dlatego jednym z pierwszych celów tej grupy formacyjnej jest stopniowe wdrażanie dzieci i młodzieży do czynnego udziału w Mszy św. oraz w innych formach kultu Eucharystii. Jedną z takich form jest właśnie adoracja Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

Wdrażanie w życie eucharystyczne pomaga młodym odnaleźć w Panu Jezusie przyjaciela, a dzięki temu wejść w nowy rodzaj relacji. Chodzi o to, aby doprowadzić młodych ludzi do pragnienia spotkania z Jezusem. Dzięki regularnym spotkaniom z Jezusem Eucharystycznym wzrasta poziom zażyłości między Nim a młodym człowiekiem. A im mocniejsza zażyłość, tym większe szanse na rozwijanie w sobie postaw eucharystycznych, a więc postawy szczerego współofiarowania, a także jedności i miłości oraz wdzięczności. Te postawy mają swój załączek właśnie w przeżywaniu Eucharystii i adoracji Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Nim umocnieni, dzieci i młodzież, stają się apostołami Eucharystii wobec swoich rówieśników, których obecność w kościele coraz częściej kończy się po tzw. białym tygodniu.

Szczególnie ważne jest wdrożenie dzieci do adoracji Jezusa – Hostii obecnego w tabernakulum oraz budzenie w nich tęsknoty za Jezusem Eucharystycznym dzięki takim praktykom jak: Adoracja, nawiedzenie Najświętszego Sakramentu, Komunia Duchowa⁹.

Wspomniane praktyki religijne, kształtowane przez troskę o życie eucharystyczne, wyrażone są również w zasadach ERM-u. Pierwsza z nich przypomina

⁸ Por. *Eucharystyczny Ruch Młodych. Program formacyjny. Etap 1. Formacja wstępna*. Poznań 2013 s. 23.

⁹ *Tamże* s. 9.

o życiu tym sakramentem w różnych jego formach. Co więcej, chodzi o to, aby nasze życie stało się Eucharystią, by było dziękczynieniem za dary, które otrzymujemy od Boga. Jako wyraz wdzięczności za nie młodzi mają szczerze świadczyć o Jezusie, którego przyjmują. Troska o pełne uczestnictwo w Eucharystii, a także przebywanie na adoracji Pana Jezusa prowadzi do kolejnego kroku. Jest nim częsta lektura Pisma Świętego. Czytając słowo, mamy okazję zetknąć się z historią zbawienia i odkryć wielką rolę Boga w życiu człowieka. Poznanie Bożego działania i Jego troski o ludzi prowadzi do doświadczenia miłości, którą mamy dzielić się z bliźnimi. Właśnie ta miłość do braci jest kolejnym krokiem, który czynimy umocnieni stałym kontaktem z Jezusem Eucharystycznym. Miłość bliźniego jest jednocześnie owocem naszej miłości do Pana Jezusa i życia Eucharystią. Mamy starać się dostrzec Boga w każdym człowieku, którego spotykamy na swojej drodze. Służąc drugiemu, członkowie ERM-u stają się apostołami dającymi świadectwo wiary w swoich środowiskach. Rola apostoła, świadka Chrystusa, jest widzialnym powołaniem, który odkrywają w sobie młodzi członkowie ERM-u.

Omówione powyżej zasady i założenia wspólnoty eucharystycznej kształtują następujące postawy. Pierwszą z nich jest tęsknota. Chodzi o to, aby dziecko z radością czekało na możliwość spotkania z Panem Jezusem. Regularna adoracja pomaga w kształtowaniu kolejnej postawy, którą jest przyjaźń do Chrystusa. Przebywając na adoracji, dziecko ma okazję poznawać Syna Bożego, a także sens oddania, którego Jezus dokonał dla człowieka. Uczy się wówczas kolejnej postawy, którą jest ofiara. Ta natomiast prowadzi do postawy miłości. Nie chodzi tylko o miłość człowieka do człowieka, na płaszczyźnie rodzic – dziecko. Chodzi również o to, aby dziecko zrozumiało, jak bardzo jest kochane przez Boga. Jeśli wspólnota jest odpowiednio prowadzona przez animatorów, postawy te stają się trwałym fundamentem, na którym dziecko będzie budować dalsze życie. Jest to również okazja dla rodziców, aby odnaleźli na nowo dziecięce i szczerze pragnienie przebywania z Panem Jezusem, zarówno adorując Go w Najświętszym Sakramencie, jak i przyjmując w sakramencie Eucharystii.

PODSUMOWANIE

Obecnie spotykamy się z bardzo konsumpcyjnym podejściem do sakramentów. Skutkiem tego jest osłabienie życia duchowego i skupianie się wyłącznie na sprawach doczesnych. Dlatego tak ważny jest powrót do pierwotnego pragnienia życia w bliskości Pana Boga. Dzięki temu jesteśmy poniekąd zmuszeni do odpowiedzi na pytanie, dlaczego przyjmujemy sakramenty i po co one są. Jeśli zaniedbamy w sobie tę kwestię, taki styl życia przekażemy następnym pokoleniom.

Eucharystyczny Ruch Młodych, który w swoich założeniach zwraca uwagę na postawy tęsknoty, przyjaźni, ofiary i miłości, pomaga również dorosłym zadbać

o swoje życie duchowe. Dlatego, niezależnie od wieku, warto uczyć się szczerego życia sakramentalnego. Dzięki temu dorośli staną się autentycznymi świadkami wiary w Jezusa. Natomiast dzieci zobaczą w swoich rodzicach kapłanów domowego Kościoła, w którym w pierwszej kolejności przygotowują się do przyjęcia sakramentów inicjacji chrześcijańskiej.

BIBLIOGRAFIA

- ARASZCZUK S.: *Pierwsza Komunia Święta w rodzinie katolickiej*. Legnica 2021.
Eucharystyczny Ruch Młodych. Program formacyjny. Etap 1. Formacja wstępna. Poznań 2013.
- HLOND A.: *Odczyt wygłoszony na Kongresie Eucharystycznym w Inowrocławiu (25.06.1927)*. *Katechizm Kościoła Katolickiego*. Poznań 2002.
- KONFERENCJA EPISKOPATU POLSKI: *Obrzędy chrztu dzieci dostosowane do zwyczajów diecezji polskich*. Katowice 2020.
- SZCZYPTA J.: *Dlaczego klęczę przed Bogiem*. Sandomierz 2010.

Streszczenie: Przyjęcie sakramentu Eucharystii, szczególnie po raz pierwszy w życiu, jest ważnym momentem dla całej rodziny Kościoła. To właśnie wtedy doświadczamy spotkania z Bogiem, który ofiarował się człowiekowi dla jego zbawienia. To sakramentalne spotkanie wymaga odpowiedniego przygotowania, szczególnie w obecnie panującym konsumpcyjnym przeżywaniu pierwszej Komunii Świętej. W dobrym przygotowaniu i samym doświadczeniu przyjęcia sakramentów pomagają grupy formacyjne odznaczające się konkretnymi charyzmatami. W odniesieniu do sakramentu Eucharystii ważną rolę odgrywa Eucharystyczny Ruch Młodych, który pomaga w głębszym przeżywaniu Eucharystii, zwraca również uwagę na istotę adoracji Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Ta z kolei pomaga w kształtowaniu konkretnych postaw, dzięki którym pogłębiane zostaje eucharystyczne życie duchowe.

Słowa kluczowe: Eucharystia, Najświętszy Sakrament, adoracja, sakramenty, świadectwo, formacja, apostołstwo.